

Arrest

nr. 86 140 van 22 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Zuid-Koreaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde voor de staatssecretaris van 7 februari 2012 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf en van de bevelen om het grondgebied te verlaten van 9 februari 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. MEIRLAEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 20 mei 2010 een aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) als student en werden in het bezit gesteld van een A-kaart, geldig tot 31 oktober 2011.

Op 1 september 2011 deden verzoekers een aanvraag tot verlenging van de verblijfstitel.

Op 7 februari 2012 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 01.09.2011 bij de burgemeester van 9090 Melle door Y., S. T. geboren te G. op (...)1968, onderdaan van Zuid-Korea (Rep.), verblijvende (...) MELLE, in toepassing van art 9 al.2 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2006 en art. 25/2 &1 van het KB van 08/10/11 gewijzigd door het KB van 27/04/2007 is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING

Overwegende dat betrokkene in het bezit is van een A-kaart, geldig tot 31.10.2011 bekomen op basis van studies in België.

Overwegende dat betrokkene via de gemeentelijke diensten van zijn verblijfplaats op 01.09.2011 een aanvraag van verlenging van de verblijfstitel deed.

Overwegende dat betrokkene hiervoor een stageovereenkomst dd. juni 2011 voorlegt van (...) waaruit blijkt dat betrokkene door laatstgenoemd advocatenbureau is uitgenodigd voor een stage van 24.09.2011 tot en met 10.07.2012.

Overwegende dat betrokkene op basis van voorgelegd attest als niet - EU onderdaan die een stage wil vervolgen niet van een vrijstelling van de verplichting van het bezit van een arbeidskaart B kan genieten en dat betrokkene geen geldige arbeidskaart B voorlegt.

Bijgevolg kan aan betrokkene geen statuutwijziging van student naar stagiair worden toegestaan op basis van het door betrokkene voorgelegde attest. De aanvraag wordt dus verworpen."

Op 9 februari 2011 nam de gemachtigde voor de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van eerste verzoeker.

Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Overwegende dat de genaamde Y. S. T., geboren te G. op (...)1968, nationaliteit: Zuid Korea (Rep.), verblijvende (...) MELLE, gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren;

REDEN VAN BESLISSING:

Artikel 61, § 2, 10 : betrokkene verlengt zijn verblijf na afloop van zijn studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument

Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2011-2012 een inschrijving voor een creditcontract voorlegt voor afzonderlijke opleidingsonderdelen ten belope van 14 studiepunten aan de Universiteit Gent; dat deze inschrijving een inschrijving betreft als vrij deeltijds student en bijgevolg niet voldoet aan de voorwaarden van art 58 en 59 van de wet (inschrijving als voltijds regelmatig student), hetgeen volgens de reglementering van de Vlaamse Gemeenschap overeenstemt met een inschrijving onder diplomacontract voor minstens 54 studiepunten;

Overwegende dat voormeld inschrijvingsattest bijgevolg niet in aanmerking komt voor een verdere verlenging van zijn verblijf als student;

Overwegende dat de stage die betrokkene volgt bij de firma (...) niet gelinkt is aan de Universiteit Gent en dus niet kadert in zijn studies; dat betrokkene daarvoor als niet-EU-onderdaan niet is vrijgesteld van arbeidskaart en evenmin een geldige arbeidskaart B voorlegt; dat zijn aanvraag tot statuutwijziging van student naar stagiair bijgevolg verworpen is bij beslissing van 07/02/2012;

Overwegende dat zijn verblijfskaart verstrekt is sedert 31/10/2011; In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om binnen dertig dagen de grondgebieden van België, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland te verlaten, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven."

Op 9 februari 2011 nam de gemachtigde voor de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van tweede verzoekster.

Dit is de derde bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Overwegende dat de genaamde C. K., geboren te I. op (in) (...)1974, nationaliteit: Zuid- Korea (Rep.), verblijvende te (...) MELLE, gemachtigd was om te verblijven in België in de hoedanigheid van gezinslid van een vreemdeling, gemachtigd tot een verblijf als student;

REDEN VAN BESLISSING:

Artikel 61, § 2, 1° en § 3 : betrokkene verlengt haar verblijf na afloop van de studies van haar echtgenoot en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument

Overwegende dat de voorwaarden voor verlenging van het verblijf van haar echtgenoot als student niet meer voldaan zijn en zijn verblijfsvergunning verstreken is sedert 31/10/2011;

Overwegende dat de aanvraag statuutswijziging van student naar stagiair, ingediend op 01/09/2011 door haar echtgenoot, bij beslissing van 07/02/2012 verworpen is;

Overwegende dat de verblijfsvergunning van betrokkene en haar kinderen eveneens verstreken is sedert 31/10/2011;

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om binnen dertig dagen de grondgebieden van België, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland te verlaten, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De kinderen Y. M., geboren te D. op (...)1999 en Y. M., geboren te D. op (...)2002 dienen hun moeder te vergezellen."

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers uiteen wat volgt:

"Overeenkomstig bovenvermelde artikelen dienen de bestuurshandelingen van de besturen uitdrukkelijk gemotiveerd te worden en moet de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Iedere beslissing van het bestuur dient op motieven te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, maar die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden.

Van de materiële motivering, welke uit de gegevens van de zaak moet blijken, wordt de formele (of uitdrukkelijke) motiveringsplicht onderscheiden. In het laatste geval moeten de motieven in de beslissing zelf tot uitdrukking worden gebracht.

In casu wordt onder meer de materiële motiveringsplicht geschonden.

De bestreden beslissing vermeldt het volgende:

"Bijgevolg kan aan betrokkene geen statuutwijziging van student naar stagiair worden toegestaan op basis van het door betrokkene voorgelegde attest. De aanvraag wordt dus verworpen."

De bestreden beslissing stelt dat eerste verzoeker geen statuutwijziging van student naar stagiair kan worden toegekend.

Nochtans had eerste verzoeker geen statuutwijziging gevraagd doch integendeel om een verlenging van zijn verblijf als student verzocht.

De genomen beslissing van weigering van statuutwijziging is dan ook niet dienstig vermits zij niet motiveert waarom de verlenging van het verblijf als student niet wordt toegekend.

Nergens in de bestreden beslissing wordt aangetoond dat de door verwerende partij gegeven argumenten betrekking hebben op de verlening van het verblijf als student, zoals vereist wordt door de aangehaalde artikelen.

Hierdoor is het thans voor verzoekers allermint duidelijk waarom verweerder gewag maakt van een statuutwijziging.

Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is nochtans om de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij/zij kan beoordelen of er een aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt, hetgeen in casu dus allermint gebeurd is.

De artikelen met betrekking tot de motivering verplichten de overheid om in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op afdoende wijze (RvSt nr. 110.071, 6 september 2002, RvSt, nr. 129.466, 19 maart 2004, RvSt, nr. 132.710, 21 juni 2004, RvSt, nr. 141.180, 24 februari 2005).

Het begrip afdoende impliceert hierbij dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvV, nr. 13.649, 3 juli 2008, RvV, nr. 17.062, 13 oktober 2008, RvV, nr. 16.211, 23 september 2008).

De overheid dient de situatie in concreto te beoordelen en rekening te houden met alle relevante documenten die werden overgemaakt door verzoekers, alsook deze (correct) beoordelen, hetgeen in casu niet gebeurd is.

Aangezien derhalve verzoekers in casu absoluut in het ongewisse zijn over de precieze reden van de afwijzing van het verlengd verblijf als student en bijgevolg hun uitwijzing en die van hun minderjarige kinderen, heeft verweerster de motiveringsplicht duidelijk geschonden en is de beslissing niet op afdoende wijze gemotiveerd."

De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164 171; RvS 27 juni 2007, nr. 172 821).

De bestreden beslissingen moeten duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan ze werd genomen.

In de motivering van de bestreden beslissingen wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name wordt in de eerste bestreden beslissing verwezen naar artikel 9, 2^e alinea van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) en naar artikel 25/2, § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort het vreemdelingenbesluit) en naar het feit dat verzoeker een verlenging aanvraag van zijn verblijfstitel, geldig tot 31 oktober 2011, bekomen op basis van zijn studies in België en hiertoe een stageovereenkomst voorlegde. Dienaangaande stipt de eerste bestreden beslissing aan dat een dergelijke stage een arbeidskaart B vereist en dat verzoeker geen geldige arbeidskaart heeft voorgelegd. De beslissing motiveert vervolgens dat een statuutwijziging van student naar stagiair niet kan worden toegestaan en dat verzoekers op basis van deze stageovereenkomst geen verlenging van hun verblijfstitel kunnen verkrijgen. De tweede en de derde bestreden beslissingen verwijzen naar artikel 61, § 2 en/of § 3 van de vreemdelingenwet en naar artikel 103/3 van het vreemdelingenbesluit en naar het feit dat verzoekers na afloop van de studies van eerste verzoeker niet meer in het bezit zijn van een geldig verblijfsdocument, dat ten verlenging van de verblijfstitel als student een inschrijvingsattest voor een creditcontract werd voorgelegd voor afzonderlijke opleidingsonderdelen ten belope van 14 studiepunten aan de Universiteit van Gent voor het academiejaar 2011 -2012 doch dat het een inschrijving als vrij deeltijds student betreft en aldus niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 58 en 59 van de vreemdelingenwet, welke een inschrijving als voltijdsregelmatig student vereisen hetgeen overeenstemt met een diplomacontract voor minstens 54 studiepunten. De beslissing motiveert vervolgens dat dit inschrijvingsattest niet in aanmerking komt voor een verdere verlenging van het verblijf als student. Voorts bespreekt de tweede bestreden beslissing de stageovereenkomst die werd voorgelegd door verzoekers en concludeert dat de stage niet gelinkt is aan de Universiteit Gent en dus aan de studies. Zoals reeds aangegeven in de eerste bestreden beslissing wordt er op gewezen dat een dergelijke stage een arbeidsovereenkomst vereist en dat verzoeker dergelijke arbeidskaart niet voorlegt, zodat een eventuele statuutwijziging van student naar stagiair niet kan worden aangenomen. De derde bestreden beslissing wijst er op dat de situatie van

de echtgenote en de kinderen van verzoeker gelinkt is aan zijn situatie en dat aangezien zijn verblijfsrecht niet wordt verlengd, ook hun verblijfsrecht niet wordt verlengd.

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motiveringen hen niet in staat stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het normdoel van de formele motiveringsplicht. In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, blijkt uit de bestreden beslissingen wel degelijk wat de precieze reden is van de afwijzing als student. *In casu* dienen alle door de verzoekers bestreden beslissingen samen gelezen te worden. Uit het geheel van de motiveringen blijkt heel duidelijk waarom de verblijfsaanvraag van verzoekers werd verworpen. Waar verzoekers stellen dat eerste verzoeker nooit om een statuutwijziging heeft gevraagd, blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat eerste verzoeker een visumaanvraag had ingediend met het oog op het volgen van een postgraduaatscursus aan de Universiteit van Gent. Bij zijn aanvraag legde verzoeker een brief voor van de Universiteit van Gent waaruit blijkt dat hij geselecteerd werd voor het volgen van een postgraduaat in Europees recht voor het academiejaar 2010-2011. Aan verzoekers werd een visum verleend en verzoekers werden vervolgens in het bezit gesteld van een A-kaart, geldig tot 31 oktober 2011. Op 1 september 2011 bieden verzoekers zich aan bij de gemeente en leggen een schrijven voor van het advocatenkantoor (...) waaruit blijkt dat eerste verzoeker een onbezoldigde stage van 10 maanden mag volgen in hun kantoor en dit vanaf 24 september 2011 tot 10 juli 2012. Op 10 oktober 2011 richt de Dienst Vreemdelingenzaken een schrijven aan de burgemeester van Melle met de vraag om een geldige arbeidskaart B over te maken van verzoeker of een attest dat eerste verzoeker vrijgesteld is van een arbeidskaart. Als antwoord op deze vraag legt verzoeker op 16 december 2011 een inschrijvingsbewijs voor van de Universiteit van Gent voor het academiejaar 2011-2012 waaruit blijkt dat verzoeker ingeschreven is voor 3 vakken (samen goed voor 14 punten). Uit een e-mail van de Universiteit van Gent blijkt dat verzoeker zijn diploma behaalde van "masters of laws in advanced studies in European Law" en dat hij voor het academiejaar 2011-2012 is ingeschreven voor 3 aparte opleidingsonderdelen via een creditcontract wat zeker geen verband houdt met enige stage. Uit voormelde gegevens blijkt dat het niet onzorgvuldig was van de verwerende partij om de aanvraag zowel te bekijken vanuit het oogpunt van een verlenging van een aanvraag als student, dan vanuit het oogpunt van een statuutwijziging teneinde een stage te kunnen volgen.

Met hun betoog maken verzoekers geen schending aannemelijk van de aangevoerde bepalingen.

Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel van het middel stellen verzoekers dat de administratie niet antwoordt op het verzoek tot verlenging van de verblijfstitel als student doch enkel stelt dat geen statuutwijziging werd toegestaan (die niet werd aangevraagd) en dat het bevel om het grondgebied te verlaten elementen aanhaalt die geen steun vinden in de bestreden beslissing.

Uit verzoekers' betoog blijkt dat zij alle beslissingen afzonderlijk bekijken. Evenwel dienen, zoals blijkt uit de bespreking van het eerste middel alle bestreden beslissingen samengenomen te worden. Uit het geheel van de motiveringen die aan verzoekers betekend zijn, blijkt duidelijk waarom de verlenging van de verblijfstitel als student niet werd aanvaard. Aangezien verzoekers ook nog een stage overeenkomst hebben aangebracht, werd ook onderzocht of er een verblijfstitel kon worden toegestaan op grond van een statuutwijziging. Door het onderzoek niet te beperken tot het mogelijk verblijf van eerste verzoeker als student, heeft het bestuur net aangetoond zorgvuldig te hebben gehandeld. Het bestuur heeft bij het nemen van de bestreden beslissingen rekening gehouden met alle elementen van het dossier. Met hun betoog tonen verzoekers geen schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het eerste onderdeel van het tweede middel is ongegrond.

In een tweede onderdeel van het middel voeren verzoekers aan dat er ten onrechte wordt gesteld dat een arbeidskaart B nodig is voor het volgen van de voorgenomen stage. Verzoekers stellen dat een arbeidskaart B slechts vereist is in de gevallen waar de stagiair tussen de 18 en de 30 jaar oud is en voor zover deze het wettelijk gewaarborgd minimumloon verdient. Eerste verzoeker stelt dat hij 43 jaar oud is en dat het een onbezoldigde stage betreft. Tevens stipt eerste verzoeker aan dat de stage dient te worden aanzien als ten behoeve van zijn studies.

In zoverre verzoekers stellen dat de stage dient aanzien te worden als zijnde ten behoeve van de studie van eerste verzoeker, is hun betoog niet aannemelijk. Uit een e-mail van de Universiteit Gent, welke terug te vinden is in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de drie opleidingsonderdelen waarvoor verzoeker ingeschreven is geen verband houden met enige stage. Bovendien blijkt dat verzoeker ingeschreven is voor het opleidingsonderdeel mededingingsrecht, buitenlandse relaties en internationaal sociaal recht. Deze opleidingsonderdelen hebben geen uitstaans met merken- en octrooienrecht of met intellectuele eigendom. Zodoende is het niet onzorgvuldig om te oordelen dat de stage niet ten behoeve van de studies van eerste verzoeker is.

Waar verzoeker stelt dat hij geen arbeidskaart B behoeft, dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich dienaangaande tot een blote bewering beperkt. Het is de Raad niet duidelijk op welke regelgeving verzoeker zich beroept om tot deze conclusie te komen. Zoals de verwerende partij aangeeft in haar nota blijkt artikel 25/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 dat de vreemdeling die reeds gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden ofwel moet aantonen dat hij zich in de voorwaarden bevindt om een verblijf te verkrijgen op grond van een hoedanigheid voorzien door de vreemdelingenwet of een arbeidskaart B of een beroepskaart dient voor te leggen of een attest afgegeven door de bevoegde overheidsdienst van vrijstelling van deze verplichting. *In casu* heeft eerste verzoeker niet aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om een verblijf te verkrijgen als student, noch toont hij aan dat hij op grond van een andere hoedanigheid gemachtigd zou zijn tot een verblijf. Het bestuur heeft dan ook niet onzorgvuldig gereageerd door aan verzoeker een arbeidskaart B te vragen of een attest waaruit zou blijken dat hij hiervan vrijgesteld is. Verzoeker heeft noch een arbeidskaart B aangebracht, noch enig bewijs waaruit zou blijken dat hij vrijgesteld zou zijn van dergelijke arbeidskaart. In hun middel beperken verzoekers zich tot een gratuite bewering die zij op geen enkele wijze staven door een attest van vrijstelling.

Het betoog van verzoekers laat niet toe te besluiten tot een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het tweede onderdeel van het tweede middel is geschonden.

In een derde onderdeel van het tweede middel betogen verzoekers dat er een tegenstrijdigheid is tussen de eerste bestreden beslissing en de tweede bestreden beslissing. Hierbij herhalen verzoekers dat de eerste bestreden beslissing zich niet uitgesproken heeft over de verlenging als student, zodat de administratie zich hierop niet kan beroepen om een bevel te betekenen.

Wat dit argument betreft, kan worden verwezen naar hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet. Verzoekers vechten drie beslissingen aan. Uit het geheel van de beslissingen blijkt heel duidelijk waarom het verblijf als student niet wordt verlengd. Tevens onderzoekt het bestuur ook nog of een verblijf mogelijk zou zijn ingevolge een statuutwijziging. Aangezien verzoekers voor geen van beide in aanmerking komen, heeft de verwerende partij niet onzorgvuldig gehandeld door aan verzoekers een bevel te betekenen om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Het derde onderdeel van het tweede middel is ongegrond.

In een derde middel voeren verzoekers de schending aan van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoekers stellen dat de Koreaanse overheid aan haar meest getalenteerde werknemers de mogelijkheid biedt om zich gedurende 2 jaar in België verder te bekwamen. Gedurende deze periode worden alle kosten gedragen door de Koreaanse overheid. Deze overheid keurde ook de stage goed die eerste verzoeker wenste te volgen. Verzoekers stippen aan dat de opleiding in België een belangrijk element is wanneer het erop aankomt promotie te maken. Verzoekers duiden er ook op dat Koreanen een zeer trots volk zijn en het hen ten kwade zou worden geduid indien zij met schande van een uitwijzing dienen terug te keren. Eerste verzoeker stelt dat in dergelijk geval zijn kansen op promotie *nihil* zijn en dat hij ook een tuchtsanctie riskeert, onafgezien van publieke afkeuring door zijn collega's. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk een opleiding volgt aan de universiteit doch in combinatie met een onbezoldigde stage. Hij meent dat het nadeel dat hem wordt toegebracht niet evenredig is aan het nagestreefde doel.

Het is niet omdat verzoekers gesteund worden door de Koreaanse overheid wat betreft de voorgenomen stage dat de Belgische overheid verplicht is om verzoekers toe te laten tot een verblijf. Aan verzoekers werd een visum verleend met het oog op zijn studies. Die opleiding heeft eerste

verzoeker volledig afgemaakt. Indien verzoekers hun verblijf willen verlengen dan dienen zij aan de voorwaarden te voldoen voor een dergelijke verblijfsverlenging, hetgeen *in casu* niet het geval is.

Het betoog van eerste verzoeker dat hij bij een uitwijzing geen kans meer zal maken op promotie betreft een ongestaafde beschouwing. Verzoeker vermeldt op generlei wijze dat hij zijn diploma in zijn postgraduaat behaald heeft. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij een publieke afkeuring zal ondergaan en dat er tuchtsancties zullen volgen. De vage en gratuite beweringen van verzoekers tonen niet aan dat het evenredigheidsbeginsel geschonden zou zijn.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU